

Ettertenksomt ♩ = 69-76

Duett

1. Sann - hets lys er å - pen - ba - ret, gir til al - le Kris - ti
 2. Je - sus sa: Vær tro og ær - lig, elsk din nes - te, unn ham
 3. En gang sa jeg til min nes - te: «I ditt øy - e splint så

bud. Elsk din Gud av all din styr - ke, han vil
 vel. Hvis du vil bli ren og hel - lig, elsk din
 stor, hvis du vil ditt e - get bes - te, fjern den

slet - te syn - den ut. Døm - me ei så du ei
 nes - te som deg selv. Yd - myk - het, vår Frel - ser
 før den set - ter spor.» Om hans øy - e da ble

døm - mes, var de ord vår Frel - ser sa, for den
 lær - te, er en dyd du sø - ke må. Den vil
 le - get, kun - ne jeg ei tyd' - lig se, for en

dom som du lot fal - le, er den dom du selv deg ga.
 le - de al - le sje - ler til en her - lig - het å få.
 bjel - ke i mitt e - get måt - te jo for - hin - dre det.

Flerstemt
 Kjæ - re Frel - ser, du vil le - de oss til him - lens skjøn - ne hjem,

hvor med eng - ler vi vil dve - le, pri - se deg i e - vig - het.

4. Sorgens tårer som jeg høster,
 selv meg skader, gir ei fred.
 Hvis jeg elsker bror og søster,
 da jeg ingen feil vil se.
 Ofte har jeg feil jo funnet,
 små de var, forstørret ble.
 Om jeg bare hadde kunnet
 mine egne mangler se!

5. Kjærlighet vil alltid seire,
 så vi dette klart vil se.
 Da jeg så min broder feile,
 ønsket jeg ham gi beskjed.
 Hadde mine ord jeg veiet,
 tenkt på Jesu kjærlighet,
 ville intet blitt fordreiet,
 og alt kunne endt i fred.